

Social- og integrationsministerens tale ved samråd i Folketingets Socialudvalg den 29. marts 2012 (SOU alm. del samrådsspørgsmål K)

[Det talte ord gælder]

[INDLEDNING]

For kort tid siden havde jeg et møde med 8 anbragte unge. De var "ambassadører" for Børnerådets kommende undersøgelse af anbragte børn og unges oplevelser af det at være anbragt, som kommer her til foråret.

De 8 unge fortalte om deres oplevelser. Det var både rørende og vigtige synspunkter, de bragte videre til mig. Synspunkter som handler om, hvad de unge oplever som kvalitet på anbringelsesstederne.

Et af de vigtige budskaber fra de unge var, at de gerne vil inddrages mere i de beslutninger, der vedrører dem selv og deres liv som anbragte. Det, mener jeg, er en helt central pointe, som jeg vil tage med mig i arbejdet med at styrke kvaliteten på anbringelsesområdet.

[DET ER ET KLART KOMMUNALT ANSVAR AT SIKRE KVALITETEN]

Gennem den seneste tid har der været stor fokus på kvaliteten i anbringelsesstedernes indsats generelt. Der har også været triste eksempler på overgreb på anbragte børn [fx Solhaven].

Jeg vil gerne slå det helt fast fra starten. Jeg tager på det skarpeste afstand fra steder, der baserer deres indsats på at bryde børn ned for at rette op på deres problemer.

Ingen udsatte børn og unge får ikke et bedre liv af autoritære metoder uden mål og retning. De har tværtimod behov for og krav på at gode og trygge rammer. Og en målrettet og kærlig pædagogisk indsats.

Det er og bliver et klart kommunalt ansvar at sikre, at alle anbragte børn og unge får en opvækst under trygge og forsvarlige rammer. Omdrejningspunktet for at sikre dette er det kommunale tilsyn.

Ankestyrelsen har i denne uge offentliggjort en kulegravning af kommunernes praksis i tilsynet med anbragte børn. Og selvom der er positive tendenser, viser undersøgelsen desværre også, at alt for mange

kommuner slet ikke løser tilsynsopgaven godt nok – ikke mindst i forhold til at inddrage børnene i tilsynet.

Det er selvfølgelig ikke acceptabelt. Og det er vi er nødt til at handle på. Det gælder ikke mindst i forhold til at sikre, at kommunen altid taler med det enkelte anbragte barn.

En tæt og tillidsfuld kontakt mellem kommunen og den enkelte anbragte barn er også afgørende for at opdage og sætte tidligt ind over for overgreb på anbringelsesstedet.

[ET BEDRE TILSYN ER EN VIGTIG BRIK I AT LØFTE KVALITETEN]

Det er som nævnt kommunerne, der har ansvaret for at løfte opgaven. Derfor synes jeg også at det er naturligt, at vi går til kommunerne med en klar forventning om, at de løfter indsatsen vedrørende tilsynet, når vi kan se, at den halter.

Jeg har i december indgået en aftale med KL om at styrke kvaliteten af kommunernes tilsyn med anbringelsesstederne for børn og unge.

Som første led i dette arbejde bad jeg sammen med KL i december kommunerne om at foretage et eftersyn af deres tilsyn. Det er kommunerne i fuld sving med nu. Og det er min klare overbevisning, at det vil medvirke til at sætte politisk fokus på godkendelses- og tilsynsopgaven i kommunerne.

Som led i dette arbejde har KL bl.a. sat tilsynsopgaven øverst på dagsordenen både på de regionale KKR (KommuneKontaktRåd) og på de ledernetværksmøder, der netop i øjeblikket afholdes i alle regioner landet over.

Tilbagemeldingen er, at såvel politikere som de fagfolk, der skal udføre tilsynet i praksis tager arbejdet meget seriøst og går til opgaven med stor ildhu. Halvdelen af kommunerne samarbejder (ifølge KL) allerede i dag om opgaven på delområder og er i færd med at se på hvordan samarbejdet kan udbygges.

Fra centralt hold støtter vi også massivt op om kommunernes eftersyn.

Jeg har netop her til morgen haft møde med KL's formand, hvor vi bl.a. har drøftet Ankestyrelsens kulegravning af tilsynet.

I forlængelse af mødet udsender vi nu i fællesskab 10 helt konkrete anbefalinger til kommunerne. Det er anbefalinger om fx faglig bæredygtighed og om inddragelse af børnene. Og vi bakker disse anbefalinger op med konkrete redskaber fra Socialstyrelsen, som kan hjælpe kommunerne med at sikre et godt tilsyn. Jeg vil selvfølgelig sørge for, at anbefalingerne også oversendes til Socialudvalget.

[GODKENDELSES- OG TILSYNSREFORM]

Men det er klart, at arbejdet med at sikre kvaliteten ikke stopper her. Der er også behov for initiativer på den lange bane. Ved siden af samarbejdet med KL har jeg derfor samtidig igangsat et arbejde med at reformere reglerne om godkendelse og tilsyn med tilbuddene på hele det sociale område.

Reformen skal sikre, at vi får en højere og mere ensartet kvalitet i indsatsen på både børne- og voksenområdet. Det nye regelsæt skal styrke det kommunale tilsyn med alle de sociale tilbud. Der skal stilles klare krav til kvaliteten i indsatsen, og der skal sikres en bedre opfølgning. Det afgørende er, at reglerne er præcise, og at de altid sætter de borgere, der har behov for støtte, i centrum.

Der er f.eks. ikke i dag centralt fastsatte krav til kvaliteten af tilbuddene. Den viden, vi har, om, hvilke metoder der virker for bestemte målgrupper, er ikke omsat til krav om, at sådan skal det gøres. Dermed er det lidt tilfældigt, hvilke krav der stilles, og det fører både til svingende og ofte for dårlig kvalitet i de sociale tilbud.

Det skal vi rette op på med godkendelses- og tilsynsreformen.

Der skal sættes fokus på, at tilsynet har til opgave at udvikle kvaliteten i tilbuddene – ikke blot at kontrollere økonomiske og driftsmæssige forhold.

Vi skal også have fokus på, om der inden for tilsyns- og godkendelsesområdet er opgaver, som kræver, at flere kommuner går sammen om at løse dem, for at sikre et fagligt og økonomisk bæredygtigt miljø.

Derudover vil vi se på, om der er behov for indførelse af en egentlig certificerings- eller akkrediteringsordning – og hvordan det i givet fald skal ske.

[SOCIALREFORM]

Godkendelses- og tilsynsreformen er en vigtig del af socialreformen. Men socialreformen vil også indeholde andre initiativer, der kan bidrage til at løfte kvaliteten på anbringelsesstederne.

Blandt andet vil jeg se på, hvordan vi kan styrke kompetencerne på anbringelsesstederne, så vi sikrer, at de personer, der passer vores allermest udsatte børn og unge, er klædt ordentligt på til at arbejde med børnenes problemer.

Samtidig er det vigtigt, at vi får sikret udbredelsen og anvendelsen af de bedste metoder. Det gælder både i den forebyggende indsats - så vi i højere grad forebygger, at der bliver behov for at anbringe. Og det gælder selvfølgelig også i de socialfaglige indsatser på anbringelsesstederne.

[AFSLUTNING]

De initiativer, jeg har nævnt, er gode eksempler på det, jeg gerne vil med socialreformen – nemlig at investere massivt i at løfte kvaliteten i indsatsen over for samfundets svageste.

Men det løft er selvfølgelig ikke gratis. Det forudsætter, at vi prioriterer midlerne på det sociale område,

så vi sikrer os, at de bliver brugt der, hvor de gør størst gavn. Og det er netop kernen i socialreformen.

Det er en stor og langsigtet opgave at få løftet kvaliteten på anbringelsesstederne. Men det er en nødvendig opgave, og vi vil prioritere den højt i socialreformen. Det skylder vi de anbragte børn og unge.

Tak for ordet.